

[Alfred Jensen.]

heden med skattelovgivningen nu er så stærk, som den kan blive. Derfor mener jeg, at tidspunktet netop nu må være inde til at stille de pågældende forslag.

Ministeren sagde, at jeg ikke havde ret, da jeg sagde, at det nedslag, vi her behandlede, ikke kom til udtryk ved den kommunale beskatning. Jeg har nok set i de beregninger, vi fik i fjor, at der sker et sådant nedslag, og har regnet med, at det var tilfældet. Jeg har ganske vist ikke som ministeren henvendt mig til embedsmændene i ministeriet for at få klarhed over det, men jeg er gået ud fra på grundlag af de breve, der ligger fra aldersrentemodtagere, og ud fra de oplysninger, der foreligger om, hvor meget skatten er større i år, end den var i fjor, at der var en mulighed for kommunerne for at krybe udenom dette nedslag. Er dette ikke tilfældet, må man efterlyse foranstaltninger til at sikre, at de gamle og invaliderentemodtagerne ikke bliver udsat for en sådan flåning, som faktisk er tilfældet. Jeg erindrer om, at da der for nogen tid siden var en behandling af et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere, rejste vor ordfører, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, spørgsmålet om den hårdhændede beskatning og afæskede ministeren en udtalelse om, hvad han mente om den, og hvad han ville gøre for at få den ændret. Hun fik intet svar. Måske er vi heldigere i dag og kan få at vide, hvad man vil gøre for at få den ændret.

Til slut vil jeg sige, at jeg mener, at tidspunktet er inde til allerede nu af få foretaget den forhøjelse af fradragsbeløbene, som jeg har fremført ønske om. Jeg ved, at der i fjor var et flertal for en sådan ændring, så jeg fatter ikke, hvorfor problemet skal udskydes til marts. Jeg kan ikke indse, der er nogen som helst saglig begrundelse for det. Der er et flertal her, og der er et flertal i det andet ting for ændringen, lad os så få den gennemført. Vi ønsker at præcisere vor stilling og vort syn på forholdene, og vi har den opfattelse, at det er muligt at få ændringer gennemført nu. Derfor stiller vi ændringsforslag, enten ministeren synes om det eller ej. Det er vor ret, den benytter vi os af.

Axel Sørensen: Jeg vil tro, at den højtærede finansminister kunne betro det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at fastlæggelse af den skattepligtige indkomst efter de lovmæssige fradrag som grundlag for kommunens beregning af skatterne efter de til enhver tid gældende ligningsskalaer for kommunen foregår efter samme regler alle steder. Jeg

tror, det ærede medlem må slå sig til tåls med, at man respekterer statsskatteansættelsen ved kommunebeskatningen.

Jeg må iøvrigt takke den højtærede finansminister, fordi han dog ikke havde glemt de tanker, der har været fremme om hustruens medunderskrift. Men jeg må dog bemærke, at nu skubber han det lidt fra sig, sammen med de mange spørgsmål, man må drøfte, og som man her i det høje ting kan tænke sig kan danne grundlag for et lovforslag, måske allerede inden udskrivningsloven skal vedtages.

Jeg vil vende tilbage til det spørgsmål, jeg rejste her om statsskatteovens § 14, nr. 1, stk. 3. Selvom man også i den store skattekommission har tænkt på en ophævelse heraf, vil jeg sige til den højtærede finansminister, at her er i og for sig ikke noget at nøle efter, for her skal ikke sættes noget i stedet. Her er kun spørgsmål om at ophæve en urimelighed, som har fundet sted i en overgangstid. Jeg kan betro den højtærede finansminister, at i det skatteråd, hvori jeg har sæde, har vi saboteret bestemmelsen på den måde, at vi har sagt rent praktisk, at i krigsperioden har disse store godsers værdi efter vor formening været af en sådan karakter, at vi turde ansætte dem til den bogførte værdi, altså ejendomsskyldværdien, og endnu er man ikke fra de højere myndigheders side gået imod vor opfattelse; sager, hvorom der er indsendt klage, ligger fortsat afventende. Jeg tror, at der her er et spørgsmål, som trænger til afklaring, og at det kan ske i denne samling i forbindelse med vedtagelsen af reglerne om skatteligningen for skatteåret 1949—50.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg håber, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen alligevel vil være enig med mig i, at vi hellere må se tiden lidt an; navnlig når man tager så praktisk på tingene i skatterådene, klares det nok endnu lidt fremefter på dette område.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Det ærede medlem spørger mig, hvilken virksomhed regeringen agter at udfolde for at få større interesse for skattefradragsrettens bortfald. Jeg vil sige, at det, jeg først og fremmest spekulerer på, er at offentliggøre skattekommissionens betænkning, så snart jeg får den fra skattekommissionen. Denne virksomhed agter regeringen at udfolde ved al den energi, som overhovedet kan lægges for dagen. Der findes mange glimrende argumenter og udmærkede synspunkter, og de vil — det er min bestemte